

ബാബു അവിട്ടുത്തെ അവതാരകാലത്തെ അവസാനത്തെ ഏതാണ് കാൽനൂറാഞ്ചുകാലം ചെയ്ത എല്ലാ ദിവ്യപ്രഭാഷണങ്ങളിലും ആത്മാവിനെ പരാമർശിക്കാതെ പോയിട്ടില്ല എന്നും അതുകൊണ്ടു തന്നെ നമ്മുടെ യാമാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും കടമയും സാധ നയും ആശേന്നും പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ പറയുന്നു. ശ്രീരക്ഷരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ, സാമി ചിന്മയാനന്ദരും ശ്രീരാ വ്യാവ്യാനങ്ങളിലുടെ ഒക്കയുള്ളതു ഈ സഖ്യാരത്തെ 'Kerala Consciousness' എന്നാണ് അദ്ദേഹം പരാമർശിക്കുന്നത്! ഈ പ്രഭാഷണ പരമ്പര ശനിയാഴ്ച തോറും പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തപ്പെടുന്ന പ്രശാന്തിസന്ദേശം ചോദ്യോത്തരവേള (Q&A) 226 മുതൽക്ക് തുടർന്നു വരുന്നു.

പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ ചോദ്യോത്തരവേള - ശനിയാഴ്ച തോറും

ആര്യാവിനെപറ്റിയുള്ള പരം്പര-ഭാഗം 1

പ്രശാന്തി സന്ദേശം പോഡ്കാസ്റ്റ്

മഹയാളം ഉർപ്പട 8 ഇന്ത്യൻ വാചകളിലും ഇറ്റാലിയൻ, സ്പാനിഷ്, റഷ്യൻ ഉർപ്പട വിദേശഭാഷകളിലും ശനിയാഴ്ച തോറും

ആത്മാവ് എന്നാണ്?

സെപ്റ്റം. 24, 2022 ശനി

ഓം ശ്രീ സായിരാം!

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, ഈ ചോദ്യോത്തരവേളയിലേക്ക് സ്വാഗതം.

Q. 226:

രു ചോദ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിതാണ്. എന്നാണ് ആത്മാവ് അമവാ സ്വിത്രി അമവാ പ്രജന്തം(consciousness)? താൻ ആവർത്തിക്കാം, ആത്മാവ് അമവാ സ്വിത്രി അമവാ പ്രജന്ത എന്നാണ്?

ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള, കേവലം മുന്ന്
അക്ഷരങ്ങളുള്ളതു ഈ വാക്കിനെപ്പറ്റിയുള്ള, ഈ
ചോദ്യം ഒരു നിസ്സാര ചോദ്യമാവാം, പക്ഷേ ഈ
വിഷയം സമഗ്രമായി വ്യക്തമാക്കുന്ന വിശദീകരണങ്ങളാണുമില്ല.

എന്നായാലും, ഈ പ്രജന്തം(consciousness) എന്നാണ് വിശദീകരിക്കാൻ താൻ എന്തേതായ ലഭി തവും വിനീതവുമായ ശ്രമം നടത്താം. എല്ലാ വ്യാവ്യാനങ്ങളും ശങ്കര അദ്ദേഹത്തെ, ശങ്കരന്റെ അദ്ദേഹത ചിന്തപഭവതിയെ(Shankara school of non-dualism) ആധാരമാ ക്കിയാണ് നൽകേണ്ടത്. ബാബു എപ്പോഴും ഈ അദ്ദേഹത തത്തച്ചിന്തയെക്കുറിച്ച്

സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഈ അവൈവത തത്പരിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി **പ്രജ്ഞ (consciousness)** എന്നാണെന്ന് താൻ വിശദീകരിക്കേണ്ട്.

ആത്മാവിന് മുന്ന് ആവിഷ്കരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്ന്, ആത്മാവ് വലയം ചെയ്യുന്നതാണ് (encircles), വ്യാപിച്ചതാണ് (encompasses), പൊതിയുന്നതാണ് (envelopes). സംസ്കൃതത്തിൽ ഈത് ആപ്നോതി (*apnothi- A P N O T H I*) എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

അടുത്തതായി, പൊതിഞ്ഞിട്ട്, ചുഴിഞ്ഞിട്ട്, അത് യാതൊന്നിനെ പൊതിഞ്ഞുവോ, അത് യാതൊന്നിനെ വലയം ചെയ്തുവോ അതിനെ ശ്രസ്വിക്കും. അത് സകലതിനെയും ശ്രസ്വിക്കും. അതാണ് **അമധി(athathi)**. ഈനി, മുന്നാമതെത്ത അവസ്ഥ, ശ്രസ്വിച്ചതിൽ പിനെ, വിശുദ്ധിയതിൽ പിനെ അത് അതായിത്തനെ നിലകൊള്ളും. അത് സമഗ്രമായിത്തനെ അവശേഷിക്കും. ഈതാണ് **അമി(athhi)**.

അപ്പോൾ ഈവ മുന്നെന്നുമാണ്: ആപ്നോതി, ചുഴുന്നത്, വലയം ചെയ്യുന്നത്, പൊതിയുന്നത് എന്നേതാ അത്. രണ്ടാമത്, അമധി: അത് വലയം ചെയ്യുന്നതിനെയാക്കെ അത് വിശുദ്ധുന്നു, ഈനി മുന്നാമത്, അമി: പരമമായി അത് അതായിത്തനെ അവശേഷിക്കുന്നു.

ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണമെടുക്കാം: ശക്തമായ സമുദ്രത്തെ നോക്കുക. ആ ശക്തമായ സമുദ്രത്തിൽനിന്ന് കുറുക്കി തിരമാലകൾ കരയിലേക്ക് അടിച്ചുകയറുന്നത് നാം കാണുന്നു.

ഒരു തിരയെന്നത് നിരയെ ജലമാണ്. തിരയെന്നത് കടൽവെള്ളമല്ലാതെ മറ്റാനുമല്ല. അപ്പോൾ, സമുദ്രത്തിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന തിരയിൽ ജലമല്ലാതെ മറ്റാനുമില്ല, ഈനി ഈ തിരയ്ക്ക് എന്തു സംഭവിക്കുന്നു? അത് വീണ്ടും തിരികെ സമുദ്രത്തിലേക്കുതനെ പോവുന്നു. ഈതിനർത്ഥം, തിരചുഴുന്നു, വലയം ചെയ്യുന്നു. സമുദ്രം തിരയെ പുർണ്ണമായും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, അതിനുള്ളിൽ അടക്കുന്നു. പിനെ, മുന്നാമതായി, അത് അതായിത്തനെ തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈതാണ് ആപ്നോതി, അമധി, അമി.

ഈനി, കുടത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമെടുക്കാം. കളിമൺഡണ്ടനിരിക്കേണ്ട്. ഈ കളിമൺഡണ്ടിൽനിന്ന്, ഒരു കുടം ഉണ്ടാക്കുന്നു. കുടം നിരയെ കളിമണ്ണാണ്, അത്രമാത്രം. കുടം

എന്നത് നാമവും രൂപവും മാത്രമാണ്, എന്നാൽ അതിനുള്ളിലെ സാധനം കളിമൺ മാത്രം. അതിനാൽ, കളിമൺ മുഴുവൻ കുടഞ്ഞയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, വലയം ചെയ്യുന്നു, ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. എന്നിട്ടു സംഭവി ക്കുന്നു? കുടം തകരുന്നോൾ അത് വീണ്ടും കളിമ ണ്ണാവുന്നു. അങ്ങനെ കളിമൺ കുടഞ്ഞ മുഴുവനും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, ആപ്പോതി; കുടം തകരുന്നോൾ അത് കളിമൺഡിലേക്ക് തിരിച്ചുപോവുന്നു, അമധി; ഈ അനിമമായി കളിമൺ അതായിത്തനെ ഇരിക്കുന്നു, അമി.

ആ മുന്ന് അവസ്ഥകൾ ഇവയാണ്: ആപ്പോതി, അമധി, അമി. വികാസം, പിന്ന അക്കത്താക്കൽ, അവസാനം അതായിത്തനെ തുടർത്ത് ഇവയാണ് ആ മുന്നേണ്ണം. അതെ.

ഈ നാം അടുത്ത വസ്തുതയിലേക്ക് കടക്കുകയാണ്. എന്നൊക്കെയാണ് ആത്മാ വിശ്വേ പ്രത്യേകതകൾ? ആദിശകരൻ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, നിത്യ ശുഖ ബുദ്ധ മുക്ത സ്വഭാവ:- നിത്യം, ശുഖം, ബുദ്ധം, മുക്തം, സ്വഭാവ:-ഇവയാണ് അതിശ്വേ പ്രകൃതം.

ഞാൻ ഒന്നാന്നായി വിശദീകരിക്കുന്നു. നിത്യം, എന്നേക്കുമുള്ളത്. ശുഖം, അത് പവിത്രമായി അവഗ്രഹിക്കും. ശുഖമായി, കലർപ്പില്ലാത്തതായി, നേർപ്പിക്കാത്തതായി എന്തിനെക്കുറിച്ചുകിലും നിങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിക്കാമോ? അങ്ങനെ ഒന്നുമില്ല! പക്ഷേ ജ്ഞാനിയായ ഒരു മനുഷ്യൻ പറയും, അത് ആകാശം ആകുന്നു. ആകാശം ശുഖമാണ്. എന്തുകൊണ്ട്? നിങ്ങൾക്ക് ആകാശത്തിനെ മലിനമാക്കാൻ പറുമോ. ഇല്ല. അത് സദാ ശുഖമാണ്. ശുഖം.

അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിക്കുകയാണെന്നിരിക്കുന്നു. എന്താണ് ശുഖം? പവിത്രമായത് എന്താണ്? അദ്ദേഹം ഉടനടി പറയും, അത് ആകാശ(space)മാകുന്നു. എന്നാൽ, ആകാശം ശുഖമാണെങ്കിലും, അതിന് അവബോധമില്ല. അത് ശുഖമാ ണെന്ന് അതിനറിയില്ല. അതിന് അതിശ്വേ അസ്തിത്വത്തെപ്പറ്റി അറിവില്ല. അതിനാൽ ഈ അവബോധം, ഞാൻ ഇന്നയിന്നതാകുന്നു എന്നത്, ബുദ്ധം അമവാ സത്യം, അവബോധം ആകുന്നു. അങ്ങനെ ഈ അവബോധം ആകാശത്തിലില്ല. അതുകൊണ്ട്, ആകാശം ശുഖം, പവിത്രം ആകുന്നു, പക്ഷേ അതിന് ബുദ്ധം അമവാ അവബോധം ഇല്ല.

അപ്പോൾ എന്ത്? വ്യക്തി, ഇഷ്ടി അമവാ ആദ്യാത്മവാദി പറയും, എൻ്റെ ഉള്ളിലെ അതാനം, എൻ്റെയുള്ളിലെ വിവേകം ശുഭമാകുന്നു, അത് ബുദ്ധമാകുന്നു, അതിന് അവബോധമുണ്ട്. അതാനം അമവാ വിവേകം അശുദ്ധമാവാൻ വരു. അസാദ്യം! ശുഭജതാനമെന്നും അശുദ്ധജതാനമെന്നും ഈല്ല. ഈല്ല. അതാനം എപ്പോഴും ശുഭമാണ്, ഈ അതാനം കാരണത്താലാണ് നാം നമ്മുടെ അസ്തിത്വത്തക്കുറിച്ച് അറിയുന്നത്, ബുദ്ധം. ശരി! അപ്പോൾ ജീവാത്മാവ് ശുഭം, ബുദ്ധം എന്ന് പറയാം.

ആദിശക്രൻ ശിഷ്യരാർക്കൊപ്പം

അപ്പോൾ, വസ്തുത ഇതാണ്. “ഹോ മനുഷ്യാ! നിനക്ക് ആ വിവേകം ഉണ്ട്, അത് ശുഭവും ബുദ്ധവും ആകുന്നു. നല്ലത്! പക്ഷേ നിന്റെ അതാനം, വിവേകം, മുക്തം അല്ല. മുക്തം എന്നാൽ സത്യന്മാക്കപ്പെട്ടത്, മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. അതുകൊണ്ട്, ആകാശത്തിന് ശുഭം ഉണ്ട്, അത് ബുദ്ധം അല്ല. വ്യക്തിക്ക് ശുഭവും ബുദ്ധവും ഉണ്ട്, പക്ഷേ മുക്തം, മോചനം ഈല്ല. അപ്പോൾ ‘നിത്യം, ശുഭം, ബുദ്ധം, മുക്തം സഭാവഃ’. ആദിശക്രൻ പറയുന്നു, ഈ ആത്മാവിന്റെ പ്രകൃതമാകുന്നു. നോക്കു, എത്ര ഉജ്ജലമായ വിശദീകരണമാണെന്ന്!

കുടാതെ, ആദിശക്രൻ ആത്മാവിനക്കുറിച്ച് ഇപ്പകാരം വിശദീകരിക്കുന്നു: അത് പരമമായത്. അത് സർവ്വഗ്രേഷ്ഠമാകുന്നു. പര: .അത് പരമോന്നതമാകുന്നു. എന്നുവ ചൂൽ എന്താണ്? എല്ലാ മേഖലയുടെയും കണ്ണേരയുടെയും സാധനം തടിയാണ്. എല്ലാ

ആദരണങ്ങളുടെയും വസ്തു സ്വർഖമാണ്. ഇങ്ങനെ, ആ അടിസ്ഥാനവസ്തു, സകല സൃഷ്ടിയുടെയും മഹാക്രമായ ആ സാധനം, പരഃ, ആ പരമമായത്, അതാണ് ആത്മാവ്.

ഒരു മേഖയിൽ തടിയാണ് സാധനം. ഒരു കൂടത്തിൽ കളിമൺഡാണ് സാധനം. ആദരണങ്ങളിൽ സ്വർഖമാണ് വസ്തു. എന്നാൽ സമസ്ത സൃഷ്ടിയുടെയും ആ അവശ്യസാധനം എന്താണ്? ആ അവശ്യസാധനം ആത്മാവാകുന്നു, പരഃ, പരമോന്നതം.

ആ ആത്മാവ് ഇനിയും, സർവജ്ഞതഃ, സകലത്യും അറിയുന്നത് ആകുന്നു. അതെ എല്ലാം അറിയുന്നത്(omniscient). അതിന് അണ്ടാനം ഉണ്ട്, തൊന്തരിനെ ആത്മ

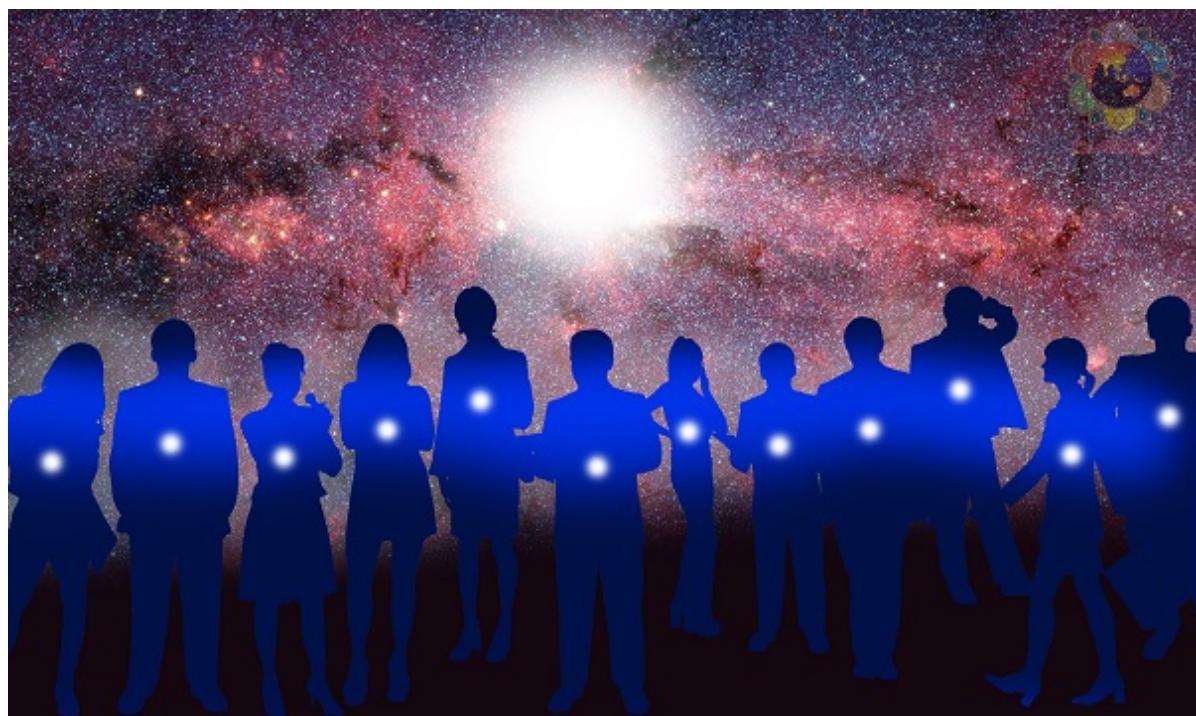
The terms 'I', Brahman, Atma, and Self are all synonymous. The 'I' sans mind is the Atma, or the Self, in its pristine purity. The 'I' associated with the mind is the false self or Mithyatma. There is only one Atma or Self and that is the 'I'.

ബോധം(self-conscious) അല്ലെങ്കിൽ ആത്മാവബോധം(self-awareness)എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അപ്രോശ്യ ആത്മാവ് പരഃ, പരമം; സർവജ്ഞതഃ ആകുന്നു, പിന്നെ മുന്നാമത്തെത്ത്, സർവശക്തി; അർത്ഥം അതിന് സകല ശ്രേഷ്ഠികളുമുണ്ട്, എല്ലാ കഴിവുകളും ഉണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട്? എന്തുകൊണ്ടെങ്കനാൽ ആത്മാവ് അനന്തമാകുന്നു. ആത്മാവ് രൂപരഹിതമാകുന്നു. ആത്മാവ് എല്ലായിടത്തും നിരത്തിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഒരു ശരീരത്തിൽ ഒരുക്കപ്പെട്ട്, ശരീരത്തിൽ അന്തർഗതമായിട്ട്, അതിന് സർവജ്ഞതം എന്ന് അവകാശപ്പെടാനാവില്ല. അതിന് സർവശക്തം എന്ന് അവകാശപ്പെടാനാവില്ല.

അതിന് പരമം എന്ന് അവകാശപ്പെടാനാവില്ല. പക്ഷേ ആത്മാവ് സ്വയം പരഃ, സർവജ്ഞഃ, സർവശക്തിഃ സാമാന്യമായി, ആത്മാവ് എല്ലാവരിലും ഒന്നായ വിശ്വ പ്രജ്ഞതി(universal consciousness)യെന്ന നിലയ്ക്ക് പരഃ, സർവജ്ഞഃ, സർവശക്തിഃ ആകുന്നു.

ഇനിയും, ആദിശക്തൻ കൂടിച്ചേർക്കുന്നു: ഈ ആത്മാവിന് വിശ്വാല്ല. അതോറി കലും ഭാഗം അറിയുന്നില്ല. അതിന് എന്തെങ്കിലും കൂടിക്കാനോ എന്തെങ്കിലും ക്ഷമിക്കാനോ വേണ്ട. **അഷ്ടായാത്രി** എന്നാൽ വിശ്വം ഭാഗവും, **സർവാ സംസാര ധർമ്മ വർജ്ജിതാ:** അതിന് ഒരു ബന്ധങ്ങളുമില്ല, ചെയ്യാനായി ഒന്നുംതന്നെയില്ല, ശരീരം സംബന്ധിയായത് യാതൊന്നുംതന്നെ ഈല്ല. **സർവാ സംസാര ധർമ്മ വർജ്ജിതാ:** തീന്, കൂടി അത്തരത്തിലോന്നുമില്ല.

അതുകൊണ്ട്, ആത്മാവ് സ്ഥൂലശരീരം(gross body) അല്ല. അത് സൂക്ഷ്മശരീരം (Subtle body) അല്ല. അത് കാരണശരീരം (Casual body) അല്ല. അത് ഇതോന്നുമല്ല, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതിന് ശരീരമില്ല. അതുകൊണ്ട്, ഓർത്തതിരിക്കാം, അത് നിത്യ, ശുഖ, ബുഖ, മുക്ത സ്വരൂപം ആകുന്നു. ആരംഭത്തിൽ സുചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ആപ്പോതി, അമധ്യി, പിന്നെ അത്മി. ഈ വസ്തുതകൾ തുടക്കത്തിലേ വ്യക്തമാക്കിയതാണ്.

It is essential for students to understand the nature
of Brahman (the supreme oversoul), and Atma (the individual soul).
This is the royal path to the fulfillment of human life.

ഇപ്പോൾ ഈ ചോദ്യമുയരുന്നു, ഈ ജീവാത്മാവ് വിശ്വാത്മാവിൽനിന്ന് വിഭിന്നമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ കരുതാനാവും, എൻ്റെ ആത്മാവ്(self) പരമമാണെന്ന് എന്നെങ്ങനെ അറിയാനാണ്? അത് സർവജ്ഞം(all-knowing)മാണെന്ന് എന്നെങ്ങനെ അറിയാനാണ്?

ഒരു ചെറിയ ദൃഷ്ടാന്തം. നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുള്ള അതാന് തതിന് പുറത്തു വന്ന് ആകാശവുമായി സഖ്യമുണ്ടാക്കാം. നിങ്ങൾക്കുള്ളിലെ ആ അതാനം ആകാശവുമായി സഖ്യമുണ്ടാക്കുന്നോൾ, അതാണ് ആത്മാവ് എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. എന്താണിതിനർത്ഥം? എൻ്റെ ഈ അതാനം അമവാ വിവേകം കൊണ്ട് ഇവിടെയിരുന്ന് എനിക്ക് നക്ഷത്രങ്ങളെ പൂറ്റി, നക്ഷത്രമൺസ്യലത്തെപൂറ്റി, സൗരയുമത്തെപൂറ്റി, വ്യത്യസ്ത ശ്രഹങ്ങളെപൂറ്റി ചിന്തിക്കാം.

ഇപ്പോൾ എൻ്റെ അതാനം എവിടെയാണ്? അത് പുറത്തു വന്നിരിക്കുന്നു. അത് ആകാശം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് മുഴുവൻ ചുദമൺസ്യലത്തിലും സൗരയുമത്തിലും വ്യാപ്തമായതായി അത് ചിന്തിക്കുന്നു. എൻ്റെ അതാനം ആകാശത്തോളം ബുദ്ധിത്തായിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ അതാനം ആകാശത്തോളം വിശാലമായി തിരുന്നു. ഈതാണ് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഒരു നദി സമുദ്രത്തിൽ അലിന്ത് ആ നദി സമുദ്രം തന്നെയായിത്തീരുന്നതുപോലെയാണിത്. അപ്പോൾ, വൈയക്തികാവണ്ണാധിപാദം അമവാ അതാനം ആകാശവുമായി ചേരുന്നു, അത് ആകാശംപോലെ തന്നെ വ്യാപ്തമാകുന്നു.

ഇപ്പോൾ, നിങ്ങളെവിടെയാണ്? അതാനം നിങ്ങളിലാണോ നിങ്ങൾ അതാന്തതിലാണോ? നിങ്ങൾ അതാന്തതിലാണെന്നതാണ് സത്യം, എന്തുകൊണ്ടും അതാനം ആകാശം കണക്കെ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു, അതേസമയം നിങ്ങൾ ഒരു ഭൗതിക ചട്ടകൂടിൽ, ശരീരത്തിൽ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഭൗതിക ചട്ടകൂട് ബുദ്ധിതല്ല. അത് പരിമിതമാണ്, അതേസമയം നിങ്ങളുടെ അപരിമിതവും, രൂപരഹിതവും. അതിനാൽ, അതാനം നിങ്ങളിലാവുന്നതിനു പകരം, നിങ്ങൾ അതാന്തതിലാകുന്നു. ഈ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ ഒരു ചോദ്യം ഉയരാം, നിങ്ങളുടെ അതാനം നിങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്തു വന്ന് അത് സൗരയുമത്തിലേക്ക് വ്യാപിക്കുമെന്ന് നിങ്ങളെങ്ങനെ പ്രതീക്ഷിക്കാനാണ്, എങ്ങനെ? ഒരു ലളിതമായ ഉദാഹരണം. തോൻ പരയുകയാണ് ഇവിടെയോരു ഭിന്തി

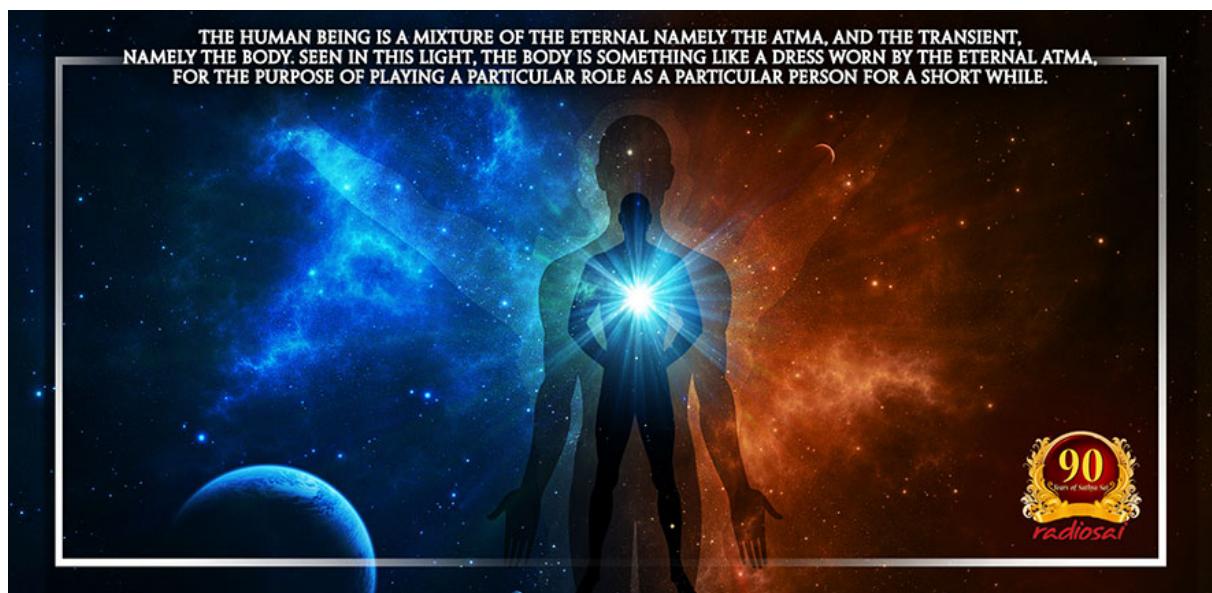
യുണ്ട്. ഈതാരു ഭിത്തിയാണെന്ന് എന്നെന്നേനെ പറയും? ഈ ഭിത്തി ഇവിടെയുണ്ടെങ്കിൽ, എൻ്റെ അഞ്ചാനം, വിവേകം, അവബോധം ആണ് എന്നോട് പറയുന്നത് ഈതാരു ഭിത്തിയാണ് എന്ന്. എന്താണ് ഇതിനർത്ഥമോ? എൻ്റെ അവബോധം പുറത്തുവന്ന് ഭിത്തിയോട് സമർക്കത്തിലായിട്ട് ഈതാരു ഭിത്തിയാണെന്ന് എനിക്ക് അറിവു തരികയാണ്.

ഈതാണാ നിയമം: രണ്ട് വസ്തുക്കളുള്ളപ്പോൾ, തമിലുള്ള ബന്ധം ഇപ്രകാരമാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെടുക. ഒന്നുകിൽ ഒരെണ്ണം മറ്റൊരെൻ്റെ അടുത്തേക്ക് പോവണം, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേത് ആദ്യത്തേതിന്റെ അടുത്തേക്ക് വരണം. A ഒന്നുകിൽ B യുടെ അടുത്തേക്ക് പോവണം, അല്ലെങ്കിൽ B, A യുടെ അടുത്തേക്ക് വരണം. ഇവിടെ ഭിത്തിക്ക് എൻ്റെ ഉള്ളിലേക്ക് വരാനാവില്ല, കാരണം ഭിത്തി ജ്യോതിഷാണ്. അസാധ്യമാണെന്ന്! അതുകൊണ്ട് എൻ്റെ അഞ്ചാനം ഭിത്തിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോവും. അപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലാവും, ഇത് ഒരു ഭിത്തിയാണെന്ന അവബോധം എനിക്കുണ്ടായി എന്ന്. ഇവിടെ അഞ്ചാനം പുറത്തേക്ക്, ഭിത്തിയിലേക്ക് വ്യാപരിക്കുന്നു. ഈ അഞ്ചാനം ആകാശം മുഴുവനും, നദോമന്ദിരങ്ങൾം മുഴുവനും, സൗരയുമത്തിലാകെ, വ്യാപ്തമായിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ സംശയമോന്നുമില്ല.

എന്തുകൊണ്ട്? മറ്റാരു ഉദാഹരണം ഈതാ. ഇവിടെ ഒരു മുറിയുണ്ട്. ഇവിടെ കൂറച്ച് ഇടമുണ്ട്(space). ആ ഇടത്തിലാണ് ഫർണിച്ചർ ഇടിരിക്കുന്നത്. താനും ഇരിക്കുന്നു. താൻ ആരോടെക്കിലും ചോദിക്കുകയാണ്, എവിടെയാണ് ഇടം? അവർ പറയും, ഇതാണ് ഈ മുറിയിലെ ഇടം(space). വിധ്യിതതം! പുറത്തും ഇടമുണ്ട്. എല്ലായി തത്തും ഇടമുണ്ട്. മുകളിൽ ഇടമുണ്ട്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീട് പണിയുന്നതിനു മുമ്പും ഇടം അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മുറി പണിയുന്നതിനു മുമ്പും ഇടം അവിടെ നേരത്തെയുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ മുറിയ്ക്കെത്താണ് ഇടം എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നതെന്നതാണ്? നാല് ചുമരുകൾ കാരണമാണ്. വരു! ഭിത്തി മാറുക, നിങ്ങൾക്ക് ഇടം കാണാം. അതുകൊണ്ട്, ഇടം എല്ലായിടത്തുമുണ്ട്. അത് ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക വസ്തുവിൽ ഒരുങ്ങി നിൽക്കുകയല്ല. നാം ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കണം, ഇതെപ്പറ്റി വിചാരം ചെയ്യണം.

ഈ വസ്തുത ഇതാണ്, ഇപ്പോൾ ഭിത്തി എവിടെയാണ്? മുറിക്കുള്ളിലാണോ ഇടം

അതോ മുറി ഇടത്തിലാണോ? മുറിക്കുള്ളിലാണ് ഇടം എന്നു പറഞ്ഞാൽ തെറ്റാണ്, എന്തുകൊണ്ടോം മുറി പണിയുന്നതിനു മുമ്പേ, മുറി കെടുന്നതിനു മുമ്പേ, ഇടം അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഇടം നേരത്തെതന്നെ അസ്തിത്വത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഇടത്തിലാണ് നിങ്ങൾ മുറി പണിത്ത്. അതുകൊണ്ട്, ആകാശം ബ്യൂഹത്താണ്, ഈ ലോകത്തെ സകല വസ്തുകൾക്കും അവയുടെ അസ്തിത്വം ഈ ബ്യൂഹത്തായ, അനന്തമായ ആകാശത്തിലാണ്. തെറ്റ് നമ്മുടെ ഭാഗത്താണ്, എന്തുകൊണ്ടോം നാം വസ്തുക്കളെ ധ്യാർത്ഥമെന്നു കരുതുന്നു, കാരണം നാം എല്ലായിടത്തും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനം, അടിസ്ഥാന പ്രകൃതം, ആത്മീയ ഗുണം അമവാ പ്രജന്ത മരനുപോയിരിക്കുന്നു.

ആദിശക്രൻ വീണ്ടും ഈ വിധം വിശദീകരിക്കുന്നു. ആത്മാവ് **അജഃ:**, അത് ജനിച്ചിട്ടില്ല. **അജലഃ:**, അതിന് പ്രായമാവുകയില്ല. **അമരഃ:**, അത് ഒരിക്കലും മരിക്കുകയില്ല. **അമ്യതഃ:**, അത് മുന്നോരിക്കലും മരിച്ചിട്ടില്ല, ഈനി ഒട്ട മരിക്കാൻ പോകുന്നുമില്ല. **അദയഃ:**, അത് ദേഹമില്ലാത്തത്. **അദയഃ:**, രണ്ടാമതൊന്ന് ഇല്ലാത്തത്. എത്ര അതിശയകരമായ തത്ത്വചിന്തയാണ് ആദിശക്രൻ നമുക്കായി വിശദീകരിക്കുന്നത്.

ഈ അതൊന്നും, ഈ അവദ്ധോധം, നിരാകാരമാകുന്നു, എന്നാൽ ശരീരമോ സാകാരവും. അപ്പോൾ ചോദ്യം ഈതാണ്, ശരീരം എവിടെയാണ്? രൂപത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേതാളിം, സാകാരം നിരാകാരത്തിലാണോ, അതോ നിരാകാരം സാകാരത്തിലോ? ചോദ്യം ഈതാണ്. നിരാകാരത്തിൽ മാത്രമേ സാകാരത്തെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാനാവു

എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാൻ പറ്റും, എന്തുകൊണ്ടുനാൽ സാകാരം പരിമിതമാണ്, അതേസമയം നിരാകാരം ബൃഹത്താണ്. അതുകൊണ്ട്, സാകാരമായത് ഈ നിരാകാരത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് അമവാ പ്രജനയെക്കുറിച്ച് നാം ഈക്കാരുത്തിൽ വ്യക്തതയുള്ളവരാവണം.

ഈ ലോകം മുഴുവനും ആവിഷ്കരണങ്ങളാണ്, അതു മാത്രം. **വിശ്വാസഃ:** എന്നാൽ ആവിഷ്കരണം(appearance)എന്ന് അർത്ഥമം. ഭാര്യയും കുടുംബവും, കൂട്ടികൾ, കഷ്ടപ്പാട്, വേദന, ഇവയെക്കും ആവിഷ്കരണങ്ങളാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക്

ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവബോധമുണ്ടാവും, ആ അവബോധം ദിവ്യമാണ്. പകേഷ് നാം വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്. നാം വ്യക്തിക്കളെക്കുറിച്ചാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്, പകേഷ് നാം അവബോധത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, നമ്മൾ തെറ്റിഖരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നമ്മൾ അതിനു പകരം നാമരൂപങ്ങളുടെ പുറകെയാണ്.

അതുകൊണ്ട്, സംഗ്രഹിക്കേണ്ട, എന്താണ് ആത്മാവ്? ആപ്പോതി, അധി, അമി -എല്ലായിടത്തും വ്യാപ്തമാവുക, അതിനെ ശ്രസ്വിക്കുക, എനിട് പരമമായി നിങ്ങളായിത്തന്നെ തുടരുക. പര:, സർവജ്ഞ:; സർവശക്തി: -വിശ്വേഷാ ഭാഹമോ ഒന്നുമില്ലാതെ, സർവ്വശക്തനായി. അഷ്ടംയതി സർവ സംസാര ധർമ വർജിത:, പിനെ, നിത്യ, ശുഭ, ബുദ്ധ, മുക്ത സ്വഭാവ: ; അജ:, അജലഃ, അമര:, അമൃത:, അഡയ:, അദയ: ഒരിക്കലും ജനിക്കാത്തത്, അത് ഒരിക്കലും മരിക്കുന്നുമില്ല. രണ്ടാമതൊന്ന് ഇല്ലാത്തത്. അതാണ് ആത്മാവ്.

ജേഗോവിഡം നാടകത്തിനു ശേഷം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കൊപ്പം സ്വാമി

നിങ്ങൾക്ക് നമ്മി. കുറച്ച് അധികം നേരമെടുത്തതിന് ക്ഷമിക്കുക. ഈ വിഷയം വളരെ ശഹനമാണ്. അതുകൊണ്ട് നല്ല ശ്രദ്ധ വേണ്ടി വന്നു എനിക്ക്.

നിങ്ങൾക്ക് വളരെ നമ്മി.

പ്രഹ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭ്രാഷ്ട്: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)

(തുടരും)